

měst wam, ako jich žišam welgi bytsche, a wy sczo wele
gluznejšche, ako něga wašche stare we tom tatanštwu a
bamžojštwu běchu; pscheto wy mašcho to Bože słowo,
kotarež wašche dušche možo s božne hužyniš, wy mašcho
hužabnikow a duchownych, kotarež waš we tejšamej režy,
we kotarejž wy narožone sczo, a kotaruž žeden zaš daniž
moz nějo hutamašch mogła, we tom Božem słowe wěrne
roshuzuju. Husnajscho togodla, lube šerske luže, s tym
nejwětschym žěkom, zož Bog nad wami žyni jo, a hišch-
czer žyni!

Teke ja powdaju wam tudy s tym jadne knigly we
wašchej režy kotarež wy až how hišchczer nějsczo měli, a
kotarež wam k wašchom roshuzowanju hužytne bušch mogu.
Bog dai, aby to šame, zož we tych kniglach napišane jo,
na wašchych něšmertnych a drogo hučupjonych dušchach
žognowane bylo, a aby my še, kenz še tudy něsnajomy,
psched Božym stolom s welikim wjašelim raš wizeli, a tu
sbožnoscz, na kotaruž te knigly wedu, nimerne hužywali.
Bog dai, aby ja wošebne waš, l u b e d u š c h e ! kotarež
wy mńo šlyšchyscho, s božnych wizel, Jesu Krista dla. Amen!

G. Ch. Friko.